

[Arne Bjerregaard]

mindelige boligudgiftsstigning her i samfundet, som måtte følge med den almindelige prisudvikling. I forvejen giver vi hinanden subsidier til at bo billigt, direkte eller indirekte. Hvis vi forøger disse subsidier, samtidig med at vi har et underskud på betalingsbalancen, og hvis lønmodtagerorganisationerne ikke tager imod den udstrakte hånd, er det givet, at man må hente de penge, man kommer til at mangle, et andet sted. Stigningen i boligudgifterne burde følge den almindelige udvikling, men den vil man altså bremse, og derfor er det en risiko. Kun under forudsætning af, at lønmodtagerne går med til, at det skal indvirke på deres lønkrav, er det en fordel. Der er den risiko, at de ikke tager imod, og så er man dårligere stillet, end man var før, men dermed være ikke sagt, at jeg ikke mener, man skal tage den risiko, man er blot nødt til at erkende, at der er en risiko, men det er, som om regeringen ikke vil spørge sig selv, hvad man vil gøre, hvis man ikke får det igennem, som man ønsker indirekte. Jeg mener altså, man i dag i højere grad skulle have prøvet at vurdere, hvad man vil gøre, hvis det, man er inde på, ikke lykkes, for så bliver problemet sandelig alvorligt.

Skatteministeren sagde, at vi havde ændret holdning med hensyn til spørgsmålet om ophævelse af skattefradragsretten for renter. Nej, vi har ikke fået en anden holdning; vi har nøjagtig den samme holdning, som vi hele tiden har haft, men vi har bare sagt, vi ikke kan være med til at ophæve denne regel isoleret, spørgsmålet må ses i sammenhæng med omlægning af hele vores indkomstskattesystem, herunder selvfølgelig også med lejeværdiberegningen. Når skatteministeren vil skyde os i skoene, at vi har ændret holdning, må jeg tværtimod hævde, det er skatteministeren, som har ændret holdning, for han sagde i sin tid, at han overhovedet ikke ville være med til det, men mener nu, det kan realiseres.

Lad mig så spørge skatteministeren ganske direkte, da han ikke svarede på det, jeg spurgte om indirekte: vil forventningen om en mindre kapitalvindingskat på erhvervs-ejendomme ikke medføre en nedgang i omsætningen af erhvervsjendomme? Eller, hvis skatteministeren ikke vil svare på det så direkte: har skatteministeren ikke en formodning om, at forventninger om en nedsættelse

af kapitalvindingskatten vil reducere omsætningen af erhvervsjendomme?

Endelig må jeg stille et direkte spørgsmål til statsministeren; som i januar udtrykkelig sagde, at værdistigningskatten eller afgiftsloven kommer i februar: står statsministerens ord til troende?

Ib Christensen (DR):

Hr. Bernhard Baunsgaard kunne ikke acceptere, at det var muligt at stoppe prisstigningerne på jord. Det mener vi nu i retsforbundet det er, men når regeringen ikke vil gøre noget ved prisstigningerne på jord – det fremgår jo af den afværgedagsorden, man har foreslået – og retsforbundet på den anden side vil stoppe prisstigningerne på jord, er det da et ægte radikalt standpunkt at sige, at man vil bremse prisstigningerne på jord. Havde det tjent noget formål, ville jeg hjertens gerne have ændret dagsordenen i overensstemmelse hermed, for bare det, at regeringen var villig til at gøre noget for at bremse disse prisstigninger, ville jo være en stor ting.

Hr. Arne Bjerregaard ville ikke stemme for vort dagsordensforslag, fordi han mener, man ikke kan sætte ind på et enkelt område af prisstigningerne. Men det forhindrer dog ikke hr. Arne Bjerregaards parti i at forelægge en Q-plan, der ensidigt er vendt mod lønstigningerne. Når det drejer sig om prisstigningerne på jord, er kristeligt folkeparti altså ikke til at få i tale, men når det drejer sig om lønstigninger, skal der sættes ind med en behård indkomstpolitik. Det siger noget om kristeligt folkepartis sociale indstilling, hvis man kan bruge udtrykket »social« i den forbindelse.

Hr. Hagen Hagensen havde nærmest den modsatte opfattelse af hr. Arne Bjerregaard, idet han sagde, at det dagsordensforslag, retsforbundet havde stillet, ikke dækkede hele det område, vi taler om. Ja men hvor ofte er det ikke sket, hr. Hagen Hagensen, at der under en folketingsdebat er blevet fremsat dagsordensforslag om afgrænsede dele af det, der forhandles? Det er da sket tusinder af gange. Derfor kan jeg ikke godkende hr. Hagen Hagensens argument.

Hvad angår hr. Karl Nielsen, stiller sagen sig helt specielt, for hr. Karl Nielsen ulejligede sig overhovedet ikke med nogen argumen-